

Slovenska katoliška obitelj kupuje in rabi poštne dopisnice Sv. Cirila in Metoda. Na vsaki pošti samo en dinar

Tudi ta sredstva jim niso prinesla koristi. Tekom par tednov je bilo na odprtem morju iz zračnih višin bombardiranih nekaj francoskih transportnih ladij. Rdeča vlada v Valenciji je zagotavljala, da nje ne zadene nobena krivda, isto je trdil general Franco. Sedaj je že dokazano, da so se rdeči poslužili zunanjih znakov Francovih letal in na ta način prepletkani rdeči bombniki so metali bombe na ladje Angležev in Francozov. Rdeči so hoteli s takimi sredstvi naščuvati ti dve velesili proti nacionalistom in sebi pomagati iz stiske, v katero so zašli radi vedno bolj napredujočih uspehov Francovih čet.

VOJNI DOGODKI MED KITAJCI IN JAPONCI

Ena bomba ubila 500 ljudi

Našim čitateljem je znano, da se bijejo že dalje časa med Kitajci in Japonci najbolj srditi boji za posest vele mesta Šangaj, katerega branijo kitajske čete in ga napadajo japonske. Japonske vojake prepešajo ladje iz domovine in jih izkrcavajo pod zaščito topov bojnih ladij. Poleg topništva igrajo v šangajskih bojih drugo najvažnejšo vlogo na obeh straneh letala, ki spuščajo na vojaške postojanke, na ladje in na civilna zatočišča težke bombe, katere povzročajo ogromno materialno škodo, zažigajo najlepša ter največja poslopja ter pobijajo v množinah vojaštvo in povsem nedolžno civilno prebivalstvo. Te dni je zadela težka japonska bomba iz visočine več tisoč metrov v Šangaju dvajsetnadstropni nebotičnik, ki stoji na vogalu najbolj prometne Nankinske ceste. Bomba iz letala je prodrla do sredine zgradbe ter eksplodirala z nepopisnim pokom. Eksplozija je presenetila gruče ljudi, ki so se kretali po prodajni dvorani in po stopniščih nebotičnika. Samo v tej dvorani so našli 500 mrtvih, ki v trupu so bila strašno razmesarjena in posamezni deli okrog razmetani. Mnogo ljudi je bilo pri pobegu iz nebotičnika poteptanih in po hodnikih ogromne zgradbe je bilo videti cele kupe mrličev. Nebotičnik je še sicer ostal, vendar je na znotraj tako razdejan, da ga bodo morali podreti.

Odpornost Kitajcev oslabiljena

V prvih bojih za Šangaj so se Kitajci izborni držali in so nekaj japonskih napadov porazno odbili. Japonci pa so pripešali po morju nove čete, katere so po težkih izgubah izkrcali pri Vusungu. Poveljnik japonskih čet, ki napadajo Šangaj, je general Macui. Ta zmožni vojskovodja je odločno odklonil vsaka pogajanja, dokler ne bodo Japonci imeli v rokah toliko od Kitajske, kolikor so pri tokratnem vojnem pohodu postavili na program. Da je kitajska odpornost napram japonski tehnični premoči znatno popustila, je dokaz to, da je predsednik kitajske vlade maršal Čankajšek že predlagal, naj bi se vlada preselila iz Nankinga, ki je že ogrožen od Japoncev, v Hongkong v pokrajini Sečuan. Zadnjič smo poročali, da so porazili Kitajci Japonce pri prelazu Nankov, kjer je padlo 5000 japonskih vojakov. Japonci so naperili na prelaz Nankov novo ter dva

dni trajajočo ofenzivo, v kateri so si priborili po občutnih zgubah posest prelaza in imajo sedaj odprto pot za zasedbo pokrajine Hopej in cele Notranje Mongolije.

Kitajske in japonske izjave o dolgotrajnosti vojne

Japonci so si priborili v dosedanjih spopadih s Kitajci znatne uspehe. Kljub zmagam so uverjeni, da bo ta vojna dolgotrajna. Da Japonska resnično računa z dolgim potekom klanja, dokazuje dejstvo, da je vsa japonska industrija pod vojaškim nadzorstvom in so vsa finančna sredstva prihranjena za vojne nabave. Sploh

preurejajo Japonci celotno gospodarstvo s ciljem, da se bo vojna zavlekla. Kitajski vodilni možje izjavljajo, da jih nikakor ne plašijo japonski uspehi. Kitajci se lahko umikajo bogznaj kako dolgo, ker je njihova posest neizmerna. Če jim bodo Japonci sledili v notranjost dežele, so zgubljeni in bodo poraženi. V očigled obojestranskih napovedim glede dolgotrajnosti vojne čaka ves svet z največjo nestrpnostjo, katero pot bo ubrala sovjetska Rusija, ki z dobavo težkih bombnih letal in z vojnim materialom že zalaga Kitajce. Če bi se lotili Rusi Japoncev, bi bilo vojne kmalu konec.

Kaj piše nasprotno časopisje?

»Kmetijski list« brani hudobijo z nevednostjo. To pa je seveda nemogoče. To lažnikmetško glasilo bi namreč rado opravičilo pred slovenskim ljudstvom hudobijo tistih poslancev, ki so v parlamentu glasovali zoper jugoslovanski konkordat. Pri tem poskusu obrambe pa kaže gorostasno nevednost. Prav za prav se tej nevednosti ne moremo čuditi, če pomislimo, da se v voditeljskem krogu tega liberalnega lista zbirajo ljudje brez študij ali pa pol-izobraženci, ki blebetajo plitve fraze, priučene iz plitvih protikršćanskih listov in knjižic. Ugotoviti pa jo vendar moramo. »Kmetijski list« nima pojma o bistvu in namenu pogodbe med rimskim papežem in kakšno državo. Pri tej pogodbi ne gre za priznanje verskih resnic in dogem od strani države. Za to nima država nobene pristojnosti, vsa pristojnost v tem oziru pripada Cerkvi, ki je od Boga postavljena in z nezmotljivostjo opremljena učiteljica verskih, od Boga razodetih resnic. Dogme proglašajo nezmotljivo cerkveno učiteljstvo brez najmanjšega pogajanja s kakšno državo oblastjo, priznati pa jih mora vsak posameznik in vsaka združba, tudi država. Značilno je za JNSarsko krščanstvo, da sploh predpostavlja možnost, da bi se rimski papež pri sklepanju konkordata pogajal s kakšnim Jevtičem o verski dogmi, recimo o tem, ali prizna dogmo o brezmadežnem spočetju Marijinem. Pri konkordatu gre za to, da doseže rimski papež v imenu katoličanov dotične države z mednarodno pogodbo, da država prizna v obliki zakona to-le: katoliška Cerkev more v državi pravno obstojati, se razvijati in svojemu smotru primerno delovati; ima svobodo akcije v javnem življenju, ima pravico do vzgoje mladine, ima pravico do posestva in pridobivanja tistih gmočnih sredstev, brez katerih nobena ustanova, obstoječa iz ljudi, ne more ne živeti ne delovati. Vsega tega pa liberalci, framasoni, socialisti in komunisti Cerkvi nočejo priznati. Iz tega razloga so gosposki in lažnikmetški JNSarji glasovali zoper konkordat in s tem zoper verske interese sloven-

skega katoliškega ljudstva. S tem so se izkazali za sovražnike katolicizma. Te hudobije ne morejo pred našim ljudstvom nikdar oprati, najmanj pa z orožjem laži in zavijanja, vzetim iz skladišča nevednosti.

JNS »Domovina« se bori proti konkordatu in s tem proti našemu katoliškemu ljudstvu. Njen namen je, da bi pred očmi ljudstva opravičila svoje JNSarske gospodarje, ki so zagrizeni nasprotniki konkordata. To hoče doseči s tem, da predstavlja konkordat v krivi luči. Navaja med drugim iz nekega hrvatskega vira te besede: »Ako zaidejo predstavniki cerkve na strankarsko-politično področje, potem je gotovo, da bodo prej ali slej zablodili.« Konkordat ni delo strankarske politike niti ga ne sklepajo predstavniki Cerkve po posameznih državah, marveč je pogodba, sklenjena med rimskim papežem in kakšno državo. Pač pa je nasprotovanje konkordatu dokaz, kako je JNSarska politika sovražna katoliški Cerkvi in katoliškemu ljudstvu. Čuditi se je, da še sploh eksistira kakšna katoliška slovenska hiša, ki odpira svoja vrata takšnemu listu, kot je JNSarska »Domovina«.

JNS mladina. V Celju je bil ustanovni občni zbor mladinske organizacije JNS. Po poročilu »Domovine« se je govornik v imenu pripravljalnega odbora »spomnil smrti velikega narodnega svečenika patriarha Varnave, čigar spomin so navzoči počastili s klici »Slava!«. Letos je med Slovenci umrl »velik narodni svečenik«, nadškof dr. Jeglič, ki ima ogromne zasluge za naš slovenski narod v verskem, pa tudi narodnem in kulturnem oziru. »Domovina« nič ne poroča o tem, da bi se bil predstavnik pripravljalnega odbora v svojem govoru spominjal velikega sina našega slovenskega katoliškega ljudstva, nadškofa dr. Jegliča. Ta molk je značilen za JNS in njeno narodno mišljenje. Veliki slovenski narodni vladika ni JNS in njeni mladini toliko vreden, da bi se ga spominjala z besedico...

Tretjeredniki! V soboto 11. in v nedeljo 12. septembra se bo vršil vseslovenski tretjeredni tabor pri Mariji Pomagaj na Brezjah in pri Sv. Frančišku v Sovjetski uradniki in sedma božja zapoved. Boljševiki se ne zmenijo v svoji

brezbožnosti za božje zapovedi, katere se odvrgli kot neprijetno in nepotrebno breme. Prekršenje sedme božje zapovedi porablja v svojo korist vsi, ki imajo možnost za to, zlasti krajevni sovjetski mogotci in uradniki. Moskovski boljševiški list »Izvestja« poroča o sodrugu Konkinu, ki je bil izvoljen za predsednika mestnega sovjeta v Novgorodu. Ko je pravzel to službo in z njo združeno oblast, si je takoj osvojil neko vilo ter se v njej naselil. Kei